

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Cyprii, Protonotarii Constantinopolitani, Chronicon Ecclesiae Graecae

Philippus <Cyprius>

Franeqverae, 1679

De Statu Hodiernorum Graecorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10949

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕ-
ΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Σ πάνυ καλὸν χρεῖμά ἐστι τὴν τῶν ἁγίων μαρτύρων
τε καὶ ὁμολογητῶν μνήμην εἰς μέσον ἄγειν, καθὰ
Φησὶν ὁ Παῦλος Φιλιπ. γ. 50. α. Μιμηταί-
μα γίνεσθε. Καὶ ὁ Σολομὼν ἐν παροιμίαις κεφ. κθ.
Ἐγκωμιαζομένων δικαίων, εὐφρανθήσονται λαοί, τὸ
ἐστὶ, διὰ τὸ ἀναγνώσκειν τὸν βίον τῶν μαρτύρων τε καὶ ὁ-
μολογητῶν, οἱ ἄνθρωποι εὐφραίνονται, ὅταν ἀκέσῃ τὰ ἄθλα τῶν μαρτύρων, καὶ
ἐπιένκησιν οἱ μάρτυρες διὰ τὴν ὑπομονὴν, καὶ σηλοῦν καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸ
ὑπομῆναι τὰς πειρασμούς. Καθὼς καὶ οἱ μάρτυρες, ὡς καὶ οἱ Ἕλληνες σήμερον
ὑπομῆναι πολλὰς πειρασμούς διὰ τὴν Τυρκῶν, διὰ τὴν ἀγάπην τῆς Χριστοῦ.
Ὡς καὶ γὰρ ἐπαθόν. Διὰ τὴν ἀναγνώσκουσα καὶ χρεῖται τὰς εἰς τὴν ἁγίαν
μαρτύρων, ὅταν οἱ κοινοὶ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας τε καὶ εὐσεβείας πίστεως ἐκεί-
νησάν με δοκίμῃ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν, ἐγὼ ἐμνήσθην τῆς ὑπομονῆς
τῶν ἁγίων μαρτύρων, καὶ ὅτι παρεδόθη εἰς θάνατον. Καὶ διὰ τῆς χάρι-
τος τῆς πανεπόπις Χριστοῦ τῆς ἀληθινῆς Θεοῦ ἡμῶν, μίαν ὥραν νεκρὸς ἐμείνα διὰ
τῶν μασιγῶν τῶν ἀπίστων, καὶ πάλιν μετ' ὥραν ὁ παντοδύναμος ἔχαρι-
σατό μοι τὸ ζῆν. Ὡς οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀθηναίων ἤκουσαν ἐκ σωματῶν τῆς τυραν-
νησάντων με Τυρκῶν, καὶ εἶπον μοι ὅσα ἤκουσαν, ὅτι μίαν ὥραν νεκρὸς ἐμείνα
διὰ τῶν μασιγῶν τῆς Τυρκῶν, καὶ ὅτι ἠρνήθην Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεόν,
ὡς γράφεται ἡ ὑπόθεσις ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς πάθους μου. Νοτὶ ἡ χάρις
Χριστοῦ χαίρω ἐν πῖσι παθήμασί μου, ἐν τῷ ἐνδυναμῆνί μοι Χριστοῦ. Ὡς ἐν
ταῖς πράξεσι γέγραπται, κεφ. ε. Καὶ προσκαλεσάμενοι τὰς δόξασόλους, δει-
ραῖτες παρήγγειλαν, μὴ λαλεῖν ὅτι τῷ ὀνόματι τῆς Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν
αὐτούς. Οἱ δὲ ἐν ἐπιπόνοις χαίροντες διὰ προσώπου τῆς συνεδρίας, ὅτι ὑπερ-
τῆς ὀνόματι αὐτῆς κατηξιώθησαν ἀπαιδοῦναι. Ὡς καὶ ἐν Ἡπαῖα κεφ.
μγ. Ἀγαγέτωσαν τὰς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθήτωσαν. Χαίρομεθα
γὰρ διὰ τὸ δικαιοθῆναι τὰς μάρτυρας ἐνεκα τῶν ἄθλων αὐτῶν, ὡς φησὶν
ὁ Ἰωάννης ἐν ἀποκαλύψει. Ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν σὺλον ἐν τῷ ναῷ τῆς
Θεοῦ μου. κεφ. γ. 50. β.

DE STATU
HODIERNORUM GRÆCORUM.

Mni ex parte res est egregia, sanctorum ac martyrum, confessorumque memoriam celebrare, sicut Paulus dicit Philipp. 111, 1. Estote imitatores mei. & Salomon in Proverbijs cap. xxix: Quando proborum encomia recensentur, lætabitur populus. hoc est, Cum homines martyrum confessorumque legunt vitas, gaudent dum audiunt certamina martyrum, & quod vicerint martyres per patientiam, & ideo ipsi quoque confirmantur ad similes tentationum insultus, martyrum exemplo superandos. Sicut & martyres, æque ac Græci hodie quamplurimas afflictiones à Turcis sibi illatas solius Christi amore patienter sustinent. Id quod ego ipse expertus sum. Cum enim aliquando, & veritatis & religiosæ fidei communes illi hostes, me propter fidem Christianam ad necem raperent, quia sanctorum martyrum vitas quâ legendo, quâ scribendo, jam ante mihi reddideram perspectas, patientiæ illorum illicò recordatus & totus morti traditus sum. Ac ex flagellatione infidelium horum, gratiâ omnia intuentis Christi, veri Dei nostri, per integræ horæ spatium exanimis jacui; post eam elapsam tamen omnipotens gratiam vivendi iterum mihi contulit. Cujus rei narrationem, uti Græci Athenienses ex ipso Turcarum me cruciantium ore hauserant: ita pari fide eandem mihi retulerunt, quod scilicet Turcarum flagris miserè confectus, ad unam horam etiam vitâ exutus, nec tamen Christum verum Deum abnegaverim; quemadmodum de hoc argumento libellus, qui de meis conscriptus est tribulationibus, pluribus agit. Nunc verò per gratiam Christi ob calamitates istas meas gaudeo, in quibus mihi Christus vires & facultatem suppeditavit. Quemadmodum cap. v Actuum Apostolicorum scriptum extat: Convocatisque Apostolis, iisque cæsis, præceperunt, ne loquerentur in nomine Jesu, & dimiserunt illos. Illi autem læti abierunt à conspectu Synedrii, quòd digni habitii essent, qui pro nomine Christi contumelijs afficerentur. Et apud Esaiam xl 111: Dent martyres suos & justificentur. Lætatur enim quòd justificentur martyres ob certamina sua, ut in Apocalypsi loquitur Johannes: Qui vicerit, hunc ego columnam in domo Dei mei constituam, 111, 12.

B

Expli-

Εξήγησις πρώτη. Ἀλλ' ἐξιχνιάσωμεν καὶ τὴν τῶν σήμερον Ἑλλήνων
 ἐξήγησιν, πὶ σημαίνει Στύλ[Ⓞ]; ἐὰν ᾗ μηχανθῆ ὁ λόγ[Ⓞ], σύγ-
 γνώτω ὡς ἱεραὶ κεφαλαί. ὁ Σολομὼν ἐν παροιμίαις ἐρμηνεύει τὸν τὸν
 σύλον ποιικίλως, ἐν κεφ. θ. λέγων· Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἐαυτῆ
 οἶκον, καὶ ἐπέθηκε ἐπ' αὐτὸν τὸν οἶκον. σοφία σημαίνει τὸν υἱὸν τῶν ἀσεβ-
 τῶν πατέρων· οἶκον, τὴν ἐαυτῆ σάρκα καὶ τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν αὐ-
 τῆ. σύλως ἐπὶ αἰνίττειται τὴν ἐπὶ τὴν χορὰς τῶν ἀγίων, μεθ' ὧν
 σπείρειται ἡ ἀγία ἐκκλησία τῶν Χριστῶν. ἐξ ὧν ὁ πρῶτ[Ⓞ] χορὸς ἐστὶ
 τῶν ἀγίων ἀποστόλων, ὁ δευτέρ[Ⓞ] τῶν ἀγίων μαρτύρων, διὰ τὸ λέ-
 γειν τὸν Παῦλον πρὸς φιλιππησίους ἐπισηλῆ κεφ. β. σιχ. κθ. Καὶ
 τὴν τρίτον ἐπισηλῆ ἔχει· ὅτι διὰ τὸ ἔργον τῶν Χριστῶν μελετᾶται
 τὴν ἡγγιστ[Ⓞ] τῶν προφητῶν. τέταρτ[Ⓞ] τῶν ἱεραρχῶν καὶ
 ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων. πέμπτ[Ⓞ] τῶν ὁμολογητῶν, τῶν μὴ ἡε-
 τήνων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγάπην τῶν Χριστῶν ἀθλησάντων. ἕκτ[Ⓞ] χορὸς
 τῶν παρθένων, καθά φησιν ὁ Ἰωάννης ἐν ἀποκαλύψει κεφ. ιδ.
 σιχ. α. Καὶ μετ' αὐτὰ ἐκατὸν πεσσαράκοντα πεσσαρες χιλιάδες, παρ-
 θέροι γὰρ εἰσιν, ἕτω ἐμωλύθησαν καὶ γυναικῶν. ἑβδόμε[Ⓞ] χορὸς
 τῶν δικαίων ἐστὶ.

Δευτέρα ἐξήγησις. Διὰ τί ὁ Σολομὼν ἐκάλεσε τέτρες τῶν ἐπιτῶν
 χορὰς σύλως; Ἐκάλεσε μὲν αὐτὰς σύλως, ὅτι μεταφορῶς διὰ τῶν
 οἴκων, ὅτι ὡς περὶ οἱ σύλοι σπείρειται τὸν οἶκον, ἕτω καὶ οἱ ἀγιοὶ σπεί-
 ρειται τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεῶν, διὰ τῶν ἀγαθῶν πράξεων αὐτῶν.
 καθὰ οἱ κακοὶ ἐξ ἐναντίας φθείρουσι τὸν οἶκον τῶν Θεῶν, διὰ τῶν κακῶν
 πράξεων αὐτῶν, ὡς φησὶν ὁ Παῦλ[Ⓞ]. Ἀπμάζετα ὁ Θεὸς διὰ τῶν
 κακῶν πράξεων ὑμῶν. καὶ πάλιν· Οὐκ εἶδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν
 ναὸς ἐστὶ τῶν Θεῶν, καὶ ὁ φθείρων τὸν ναὸν τῶν Θεῶν, φθερεῖ ὁ Θεὸς αὐ-
 τόν. ὡς καὶ πάλιν· Οὐτε πόρτ[Ⓞ], ἕτε κλέπτ[Ⓞ], ἕτε λοιδορὸς (τῶν
 τῶν ὑβρίστ[Ⓞ] καὶ ἐμπαίκτης) βασιλείαν Θεῶν κληρονομήσασιν. ἀλλ' ἵπτι
 τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν. λέγει γὰρ ὁ Ἰωάννης περὶ τῶν ἐπιτῶν σύ-
 λων· Οἱ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν σύλον. ἕτω δεῖ νοεῖν, ὅτι ὡς περὶ οἱ ἀποστόλοι
 πρῶτα φλοὶ ἦσαν, ἕτω καὶ προστίθενται ἐν τῷ ἀριθμῷ, τῶν πρῶ-
 τος χορὸς τῶν ἀποστόλων ἐστὶν. ὁ δευτέρ[Ⓞ] χορὸς τῶν μαρτύρων, διὰ
 τὸ

Explicatio prima. Sed investigemus, quid columna secundum hodiernorum Græcorum interpretationem significet? Si autem longius procurrerit sermo, ignoscite, ô sacra capita. Salomon cap. ix. Proverbiorum columnam hanc variè explicat, dicens: Sapientia ædificavit sibi domum, eamque columnis firmavit septem. Voce sapientiæ indigitatur Filius Patris invisibilis; Domus vocabulo caro sanctaque ejus Ecclesia describitur. Septem columnæ ænigmaticè designant septem sanctorum choros, quibus quasi fulcris sancta Christi stabilitur Ecclesia. Horum Chorus primus est sanctorum Apostolorum; Secundus sanctorum martyrum, quia scilicet Paulus Epistolæ ad Philippenses 11, 29. dicit: Et tales in honore habete, quia propter Christi negotium morti extitere quàm proximi. Tertius est Prophetarum. Quartus summorum sacerdotum, & hierodiconorum. Quintus confessorum, non quidem jam defunctorum; sed propter amorem Christi adhuc certantium. Sextus est virginum, quemadmodum Johannes in Apocalypsi XIV, 1. inquit: Et cum ipso centum quadraginta quatuor millia. Virgines enim sunt, qui nondum cum mulieribus sese inquinaverunt. Septimus est justorum.

Explicatio secunda. Ecquid verò est causæ, quod Salomon septem hos choros columnarum nomine insignivit? Vocavit scilicet illos columnas, depromptâ metaphorâ à domibus; quod, quemadmodum columnarum beneficio domus; sic sanctorum, actionum bonarum exercitio deditorum, adminiculo, Ecclesia Dei stabilis consistat. Sicuti ex adverso impii malis suis actionibus Dei domum destruunt, secundum effatum illud Pauli: Probro & ignominia afficitur ipse Deus, per improbas actiones vestras. Et rursus: An ignoratis, quòd corpora vestra templum Dei sunt, & templum Dei destruens destruetur à Deo vicissim. Alibi locorum quoque ait: Nec fornicator, nec fur, nec conviciator (hoc est, contumeliosus & illusor) regni Dei hæreditatem cerner. Sed regrediamur, unde digressi sumus. Inquit enim de septem illis columnis Johannes: Qui vicerit, eum ego columnam efficiam. id quod hoc modo intelligendum est. Quod, sicuti primi in hæc militia milites fuere Apostoli; ita etiam primo loco ponuntur, hoc est primus chorus debetur Apostolis. Secundus martyribus, propter autoritatem dicti Paulini in Epistola ad Philippenses 11, 29: Et tales omni honore dig-

τὸ λέγειν τὸν Παῦλον πρὸς φιλιππησίους κεφ. β. σσιχ. κθ. Καὶ τὰς
 τοιαύτας ἐπιμυίας ἔχετε, ὅτι διὰ τὸ ἔργον ἔχεις μέχρι θανάτου
 ἤγγισε. Καὶ τὰς ἐνεκα λέγεται σύλ. δ. δ. πρ. Τρίτ. τ. περ-
 φητῶν, διὰ τὸ κηρύττειν καὶ προετοιμάσαι τὴν ὁδὸν ἔχεις, καὶ
 σπείρειν ἰδὲς Χριστιανὸς διὰ τῶν περφητῶν αὐτῶν. Τέταρτ. σύ-
 λ. καλεῖται τῶν ἱεραρχῶν, καὶ ἱερέων, καὶ ἱεροδιακόνων, διὰ
 τὸ ποιμαίνειν, καὶ βαπτίζειν, καὶ διδάσκειν τὸν λαὸν ἔχεις Θεῶν, καὶ σπεί-
 ρειν αὐτὸν ἐν τῇ πίστει ἔχεις Χριστῶν. Πέμπτ. χορὸς τῶν ὁμολογητῶν ἐ-
 στί, διὰ τὸ ὁμολογεῖν τὸν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἐν φυλακαῖς καὶ
 ἐν ἱμαρίαις, καὶ σπείρειν τὰς Χριστιανὸς διὰ τῆς ὁμολογίας αὐτῶν.
 Ἑκτ. χορὸς τῶν παρθένων ἐστίν, διότι πολλοὶ ἀμαρτωλοὶ, ἔκλεπται, καὶ
 λησται, ὁρῶντες τὰς παρθενόοντας, πῶς νηστύουσι, πῶς ἀγρυπνοῦσι,
 πῶς προσδύχουσι, πῶς ζῶσι μετ' ὀλίγης δαπάνης, σπαύδουσι πολ-
 λοὶ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν κακῶν μετανοοῦν, ὡς περ ἐν τῇ Ἑλλάδι εὐρίσκειται
 πολλὰ μοναστήρια, ἔστι πολλοὶ ἐκ τῶν προρηθέντων κακῶν ἀνθρώ-
 πων, ὁρῶσι τὰς μοναχὰς ἐν τοῖς μοναστηρίοις, καὶ ἐν τοῖς ἐρήμοις τό-
 πωσι νηστύουσι, ἀγρυπνοῦντες, προσδύχομενοι, καὶ ἐλεῶντες, μετενο-
 οῦσι πολλοὶ, καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν κακῶν καὶ γίνονται μοναχοὶ, καὶ
 δαπάνηται ἐν μετανοίᾳ, καὶ σώζονται κακῶν. Καὶ τὰς ἐνεκα καλεῖ-
 ται καὶ ἕτ. ὁ χορὸς τῶν παρθένων, σύλ. τῆς ἐκκλησίας. Περὶ ὧν
 μοναχῶν λέγει ὁ Ἰωάννης ἐν Ἀποκαλύψει κεφ. ιδ. Καὶ ἰδὲς δένδρον
 ἐσηκὸς ὅτι τὸ ὄ. Σιών, καὶ μετ' αὐτῶν ἑκατὸν πωσαρκαονταπένταρες
 χιλιάδες, καὶ τὰ ἐξ ἑσ. σσιχ. δ. Οὗτοί εἰσιν οἱ μὲν γυναικῶν ὅσοι ἐμολύν-
 θησαν· παρθένοι γὰρ εἰσιν· ἕτοί εἰσιν οἱ ἀκολυθῆντες τῷ ἀρνίῳ ὅπως ἀν-
 ὑπάγη. Τετέστι, ἀπλῶς ζῶσιν ἕτοι οἱ μοναχοὶ, ὡς ἀρνία ἀκακα
 καὶ ἀπαθῆ. Καὶ τὸ ἐστίν ὃ λέγει ἕτοι εἰσιν οἱ ἀκολυθῆντες τῷ ἀρνίῳ
 ὅπως ἀν-ὑπάγη· τετέστι, τὸ ἀπαθῶς ἔστι ἀπλῶς ζῆν, σημαίνει τὸ ἀκο-
 λυθῆν τῷ ἀρνίῳ. Ὁ ἕβδομ. χορὸς ἐστὶ τῶν δικαίων. τετέστι, τῶν
 ἀγαθῶν κοσμικῶν ἀνθρώπων, ὅτι καὶ αὐτοὶ διὰ τὸ Φρονίμως ζῆν, καὶ
 φιλοξενεῖν, καὶ ἐλεεῖν, πολλὰς τῶν κακῶν ποιῶσι σώζειν, καὶ
 σπείρουν καὶ αὐτοὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἔστι ἐνεκα καλεῖται ὁ χορὸς αὐ-
 τῶν σύλ. ἕβδομ. Καὶ εἰ μὴ θέλομεν ποιεῖν, καὶ ὑπομένειν ταῦ-

nos iudicatos, quia propter opus Christi morti vicini facti sunt. Et hanc ob causam secundæ columnæ nomen obtinent. Tertius chorus competit Prophetis, quia horum ministerio verbum Dei prædicatum viaque adventanti Domino preparata est, & eorundem vaticiniis Christiani quoque etiamnum confirmantur. Quarta columna est præfulum, sacerdotum, & hierodiaconorum, quia Dei gregem pascunt, baptizant, docent, ac in fide in Christum confirmant. Quintum chorum tenent confessores, quia scilicet hi Christum verum Deum in carceribus & afflictionibus confitentur, suaque hac confessionis constantia Christianos alios confirmant. Sextum chorum virgines sibi vendicant, idque hanc ob rationem; improborum quàm plurimi, ut fures, latrones, visis conspectisque virginum harumce jejuniis, vigiliis, precibus, temperantia, frugalitatèque; & ipsi pessimis relictis moribus ad meliorem mentem novamque frugem sese recipere, non raro allaborent. Cujus rei specimen aliquod in Græcia videre licet. Cum enim ibidem loci multa reperiantur monasteria, è prædictis malæ notæ hominibus non pauci, cernentes monachos in monasteriis locisque desertis jejuniis vacare, somno parcere, orationibus incumbere, opera misericordiæ exercere, sæpiusculè convertuntur, & ex illis flagitiosis hominibus quidam monachi facti, in seriâ pœnitentiâ ex hac vitâ decedunt, æternumque salvantur. Atque hac de causâ & hic chorus, qui virgines continet, Ecclesiæ columna nominatur. De quibus monachis ita in Apocalypsi sua Johannes xiv: Et vidi, & ecce agnus stabat in monte Sionis, & cum illo centum quadraginta quatuor millia, & quæ sequuntur. Et commate quarto: Hi sunt qui cum mulieribus non sunt contaminati: virgines enim sunt, sequentes agnum quocunque ierit, hoc est, simplicem vitam agunt hi monachi, malitiæ & iræ omnis expertem, agnorum ad instar. Et id innuere videtur, cum ait: Hi sunt, qui adhærent agno, quocunque præierit; hoc est, sequi agnum denotat sine affectibus & simpliciter vivere. Septimus chorus est iustorum, hoc est, secularium sive mundanorum, sed proborum hominum; quia & hi prudenter & circumspèctè institutâ vitâ, hospitalitate & indigis succurrendi promptitudine, plurimos ex pessimorum horum numero salvos efficiunt. Quandoquidem igitur & hi Ecclesiam stabiliunt, ipsi chorum septimum faciunt. Et siquidem nos quoque præstare perferreque, cum acciderint, hæc voluerimus

τα πάντα ὅταν συμβῆ, τότε φανώμεθα μιμηταὶ τοῦ Παύλου, καὶ σύλοι
τῆς Εκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Τῷ ᾧ Θεῷ χάρις.

ΚΕΦΑΛ. Α.

Περὶ τῆς καταστάσεως τῶν σήμερον εὐερισκομῶν
Ἑλλήνων.

Ἰ παλαιοὶ Ἕλληνες ἤκουον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, λέ-
γοντο ὡς Ἀποκαλύψει, ἐν κεφαλ. ιγ. στικ. α. Καὶ
εἶδον θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ ἐδόθη
αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τοῦ ἁγίου, καὶ νικῆσαι αὐ-
τὸν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἔξουσία ἵπτι πάσαν φυλὴν καὶ
γλῶσσαν καὶ ἔθνος. καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες
ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἔγενετο τὸ ὄνομα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ
ἀρνίου ἰσφαγμένους διὰ καταβολῆς κόσμου, εἴ τις ἔχει τὸν
ἐπί τῃ αἰχμαλωσίᾳ συναγε, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαί-
ρᾳ διποκνεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ διποκνεθῆναι, καὶ τὰ ἐξῆς. Ταύ-
την τὴν προφητείαν καὶ ἐπίρας πολλῶν ἁγίων ἀνδρῶν προφητείας πιάυ-
τας ἀκάντισαν, ὅταν εἶδον τὸν Τύραννον, εἶπον· τὸ θηρίον. καὶ οὐκ ἠθέλη-
σαν μάχεσθαι μετὰ τοῦ Τύραννου οἱ Ἕλληνες. Μικρὸν τι ἐν τῇ ἀρχῇ ἐμάχον-
το, ὁμοίως μετὰ ταῦτα παρεδόθησαν, καὶ ἴσταν ἐνεκα οὐκ ἠχμαλωτίσθησαν.
Ὅμοίως καὶ πάντα τὰ πράγματα αὐτῶν ἐκράτησαν μετὰ εαυτῶν, ἀγο-
ρήσαντες πάντα διὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Τύραννου. Ὅμοίως καὶ οἱ μοναχοὶ ἐπο-
ίησαν, ἐν ἰσφάσαν τὰ μοναστήρια, ἐὰν ἄρχῃς, ἐπίσκοπος, ἐπὶ ἂν εἶχον
προπρον. καὶ ἴσταν ἐνεκα ἕως τῆς σήμερον ἔχουσι πάντα τὰ παλαιὰ βιβλία
αὐτῶν ἐπὶ τοῖς νόμοις τοῦ πατέρων, καὶ τηροῦσι, ἐπὶ ζωῆς καθὼς ἔζησαν οἱ
παλαιοὶ Χριστιανοὶ, ἐπὶ οἱ μοναχοὶ, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Χριστιανῶν βασιλέ-
ων. Ἀλλὰ ἵπτι τὸ προκείμενον ἐπιτέλεθωμεν.

ΚΑΦΑ-

omnia, tum demum veros Pauli imitatores Ecclesiæque columnas nos esse, liquidò apparebit.

Deo verò sit gratia.

CAPUT I.

DE

Hodiernorum Græcorum statu.

Antiquiores Græci audivere quondam Euangelistam Johannem Apocalypsi XIII, I. ita dicere: Et ecce vidi ascendentem è mari bestiam, & permissum ei est bellum gerere cum sanctis, & vincere eos. Et data est ei potestas in omnem tribum, & linguam, & gentem, & adorabunt eam omnes, qui inhabitant terram, quorum nomina non sunt scripta in libro vitæ, Agni scilicet ab origine mundi mactati. Si quis habet aures, audiat. Qui in captivitatem ducit, in captivitatem abit; qui gladio occidit, eum gladio quoque tolli necesse est, & quæ sequuntur. Hanc aliasque talis notæ plurimas virorum sanctorum, quia cognoverant prophetias, conspectis tantummodò Turcis, illicò exclamarunt: En bestiam illam. Et hanc ob causam Græci ne quidem cum Turcis pugnare voluerunt. In principio quidem cum Turca bello contendere, sed postea statim se dedidere, & propterea in captivitatem abducti non sunt. Sicuti etiam omnes res suas per semetiplos administrant; nummis omnia à Turcarum Imperatore sibi comparantes. Sicuti & monachi fecere, qui monasteria, agros, domos & quæcunque jam ante propria habuere, pecuniâ redemerunt. Et propterea usque in hodiernum diem possident omnia sua antiqua scripta, & leges majorum habent, quas servant; atque ita vitam vetustioribus Christianis & monachis, qui temporibus regum Christianorum vixerunt, instituunt omninò simillimam. Verùm revertamur ad propositum.

CA.